

JAKPAK JE DNES U NĀ•S DOMA? - DĀ@CHODCOVSKY LENOĀ IVO

ĀĀEtrtek, 13 Ā•erven 2019

U nĀjs doma je ponĀ›kud nejisto. Jak jsem psala minule, snaĀ¼Ā-m se zbavovat vĀ›cĀ- navĀ-c, Ā°pĀ-m pĀ™i tom; mĀjm pocit vĀ›ci, kterĀ© posĀ-lĀjm dĀjl do svĀ›ta, se u mne drĀ¼Ā- zuby nehty, uproĀ›ujĀ- a slibujĀ-, Ā¼e i nadĀjle budou nehnutĀ› leĀ› svĀ½ch dosavadnĀ-ch mĀ-stech.

Bojuju s tĀ-m, bojuju s nimi, bojuju sama se sebou. To vĀjm jdu takhle tĀ™eba na trh, a vezmu s sebou dvĀ› novĀ© bundy. PoloĀ¼Ā-m je na zĀ-dku okolo kontejnerĀ›, abych po nĀ›vratu domĀ› s potĀ›chou zjistila, Ā¼e se jeĀ›tĀ› nĀ›komu hodily. Bezva pocit... Jde to pomalu, ztĀ›Ā¼ka, ale pĀ™eci. AlespoĀ› jednou tĀ½dnĀ› nabalĀ-m velkou taĀ›ku, kterou pak odnesu do velkĀ©ho plechovĀ©ho kontejneru charity. (Jak to tak vypadĀ›j, podobnĀ½m tempem budu mĀ-t tak do deseti let vnitĀ™ky skĀ™Ā-nĀ- sprĀ›vnĀ› umĀ-mĀ›nĀ©.) Mj. minule jsem zastihla u tĀ© velkĀ© charitnĀ- Ā›katule dva mlĀ›dence, kteĀ™Ā- pĀ™ijeli pro obsah. Z boku jsou velkĀ© otevĀ›racĀ- dveĀ™e â€“ a tak jsem vidĀ›la, jak se snaĀ¼Ā- neuvĀ›Ā™itelnou skrumĀ›Ā¼ rozhĀ›zenĀ©ho tam obsahu srovnat, dĀ›t zpĀ›tky do taĀ›ek a ty do auta.

PovĀ-dali jsme si a jĀ› se dozvĀ›dĀ›la, Ā¼e v tĀ›chto kontejnerech pĀ™espĀ›vajĀ- bezdomovci! Ano, jeden vyklopĀ- "Ā›uplĀ-k", druhĀ½ mu ho podrĀ¼Ā-, prvnĀ- si tam vleze a nechĀ› se vyklopit dovnitĀ™. Pak zase on ho podrĀ¼Ā- tomu druhĀ©mu... Ale - nejen Ā¼e tam pĀ™espĀ›-, oni to tam nehezky rozhrabou...

Tohle je pĀ™esnĀ› ten "nĀ›Ā›".

Hele, kamarĀ›dky a kamarĀ›di, taky jste v tĀ›chto nadmĀ-ru teplĀ½ch dnech lenoĀ›ivĀ-? Jsem zaloĀ¼enĀ-m sĀ›va, noĀ›nĀ- ptĀ›k, nejlĀ©pe je mi v pozdnĀ- odpoledne, veĀ•er, uĀ¼Ā-vĀjm si noc. O to hĀ-Ā™ naopak snĀ›Ā›m Ā•asnĀ› rĀ›na. Nikdy jsem si na brzkĀ© vstĀ›vĀ›nĀ- nezvykla, i kdyĀ¼ jsem v Ā¼ivotĀ› obĀ•as musela bĀ½t v nechutnĀ› rannĀ- hodinu v prĀ›ci. NapĀ™Ā-klad jeden Ā•as jsem vozila malou Lenku na hlĀ-dĀ›nĀ- u babiĀ•ky, to pĀ™es celou Prahu, a pak fofrem do kanclu, dĀ›lku opaĀ›nĀ½m smĀ›rem. Jen vzpomĀ›nka na to mnou otĀ™ese...

No, a teĀ•, co se mi do Ā¼ivota "vetĀ™el" mĀ›j chlupatĀ½ kĀ›moĀ›j, musĀ-m vstĀ›vat zase Ā•asnĀ›. A zas nemĀ›jm zbytvĀ-... (ProtoĀ¼e jĀ› si mohu dojĀ›t na zĀ›chod doma, kdeĀ¼to on musĀ- poĀ•kat, aĀ¼ s nĀ-m vyjdu ven.) Tak chca-nechca tedy vstĀ›vĀ›jm.

RannĀ- probouzenĀ-

Nejprve
mne zvedne nutnost a dovede mne na wc. MĀjm zavĀ™enĀ© oĀ›i.

Poslepu
se vracĀ-m do postele a rukou odĀ›nĀ-m psa, doĀ¼adujĀ-cĀ-ho se drbĀ›nĀ-, pĀ™Ā-padnĀ›

hÄ;zenÄ- plyÄ;Ä;kÄ.

Na
cestu do kuchynÄ› obÄ›tuji jedno oko, stavÄ-m na kafe.

Pes
si chce hÄ;jzet, lÄ-tÄ; z gauÄ•e v obejvÄ;ku na svÄ; j piedestal v loÄ¼nici.

PÄ™ipravuju
kafe, zalejvÄ;im kafe, otvÄ-rÄ;im druhÄ½ oko.

Pes
se mi uvelebil v posteli.

Kafe
je horkÄ½, oblÄ-kÄ;im se. MinimÄ;lnÄ›. JedinÄ; vÄ½hoda vedra: triko, kalhoty, Ä;mytec.

Oznamuju
psovi, Ä¼e deme ven.

SnaÄ¼Ä-
se prohrabat bezpeÄ•nostnÄ-mi dveÄ™mi.

VracÄ-m
se pro brÄ½le.

HledÄ;im
mobil.

JeÄ;tÄ›
uÄ•esat; vÄ½sledek je stejnÄ½ jako pÄ™edtÄ-m.

Pes
rezignovanÄ› leÄ¼Ä- na oknÄ›.

ObouvÄ;im
si pantofle, uÄ¼ koneÄ•nÄ› mÄ;im v puse i vÄ;echny zuby.

OdchÄ;zÄ-me
na rannÄ- prochÄ;zku.

Pes
bere okamÄ¼itÄ› drÄ;hu, usedÄ;im za domem na laviÄ•ku a odevzdÄ;vÄ;im se osudu, dusnu a
odpornÄ½m malÄ½m muÄ;kÄ;im...

RannÄ- rozjÄ-mÄ;nÄ-

MÄ;me
bÄ½t pozitivnÄ-, tak hledÄ;im vÄ½hody svÄ©ho souÄ•asnÄ©ho stavu:

nemusÄ-m
do prÄ;ce. Jsem dÄ;chodkynÄ›,

nemusÄ-m
vaÄ™it,

jÄ-dlo
si najdu v mrazÄ;ku.

Děložní
myšlenky na dvě hromadky: 1. = měla bych, 2. = nechce se mi.

Dvojka
silně, převažuje.

Pes
litaž po tržněku, prodávající se křovisky a uššmář-c marně, nahřně- zdejšího zajíce.

Zajíc
si z něj prokazatelně a blaženě, děložní svá nejlepšíc- program.

Pes
s jazykem na věš, mi uláh; k nohám, zajíc v totálně- pohodě, sedá o půt metr
děle.

Myšlenky
prvního typu a uputně mužky, kterážmi jsem skoro posež, mne zvedá a
odcházím.

pes
jež, symbolicky poář; př; útrk př domem (symbolicky = ušš v něm ani
kapka),

vcházím
do domu, přivolávám vž, jedeme do prvního patra.

kafě

vžsledek
rozjímán: proto jsem celž život dělá, abych te nemusela.

zapněm
televizi a použím si ze žznamu nějakou detektivku.

jsem
doma,

jsem
na kanapi, s kafem, vyveněm psem.

bž
děchyně- je (někdy) blaho neskutečně...

jak přěvž- věte říno vy, pokud nejste skřivani?
d@niela